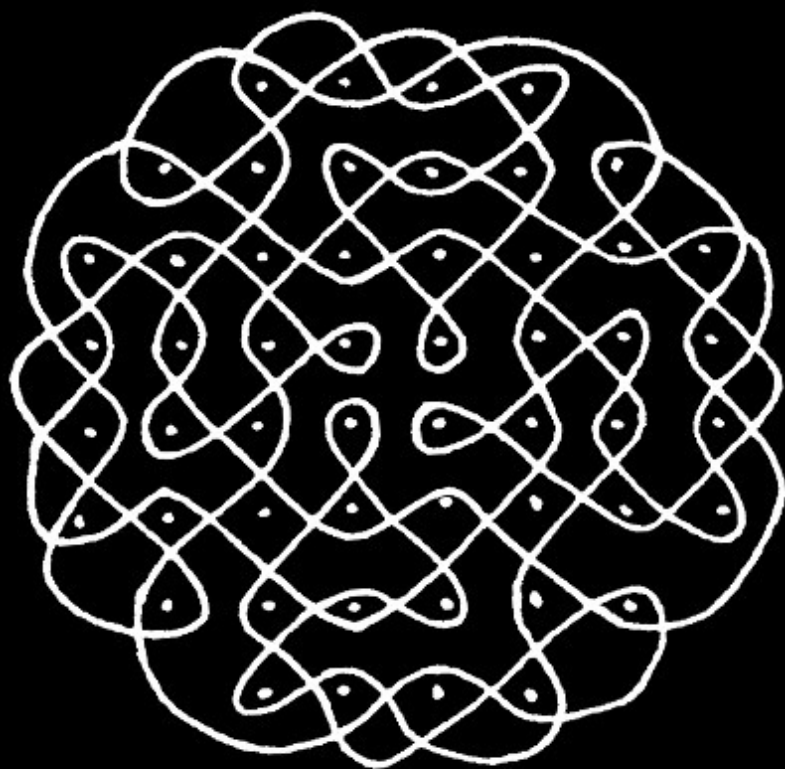

Josef Fric

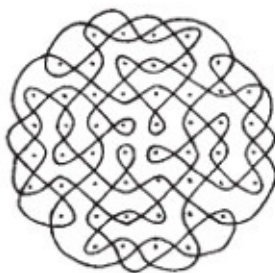
Svět mysli

Josef Fric

Svět mysli

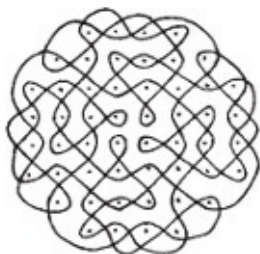
www.svetmysli.net

VOLVOX GLOBATOR

Josef Fric
Svět mysli

www.svetmysli.net

Copyright © Josef Fric, 2004

ISBN 978-80-7511-128-9

Vydalo nakladatelství & vydavatelství
Volvox Globator Štítného 17, 130 00 Praha 3
www.volvox.cz jako svou 659. publikaci
Obálka a grafická úprava Diana Delevová
Odpovědný redaktor Ladislav Dlabal
Epub připravil purehtml.cz
Vydání první Praha 2004

Adresa knihkupectví
VOLVOX GLOBATOR:
Štítného 16, Praha 3 – Žižkov

Věnování:

Ježíši Kristu za lásku,
Gautamovi Buddhovi za soucit a vytrvalost,
Šrí Ramanovi za moudrost,
Šrí Kršnovi za blaženost
a všem dalším svobodným bytostem
za to, že tu jsou.

Úvod

"Pro toho, kdo podmanil svou mysl, je mysl největším přítelem, ale pro toho, kdo svou mysl neovládl, je největším nepřítelem." Bhagavadgíta 6.6.

Tato kniha je stručným pokusem vysvětlit určité jevy vznikající v lidské mysli. Pokusil jsem se o jejich jednoduché a logické shrnutí, zejména se snažím postihnout jevy spojené s duchovní cestou člověka, tj. snahou porozumět sám sobě.

Duchovno člověka, jeho duchovní život, je to, co neustále zkoumá mnoho nauk, včetně náboženství, psychologie a filozofie. Otázky jsou nasnadě. Je duch vůdčí silou člověka nebo je pouze podřízen potřebám hmotného těla? Každý badatel má svůj názor a je nesnadné až nemožné tento názor sjednotit s názorem někoho jiného. Každý vychází z jiných předpokladů a na jejich základě dosahuje jiných výsledků.

Nejjednodušší pozici zaujímá praktický materialismus, který považuje svět za hmotný, bytost za hmotné tělo vybavené smysly a myslí pro orientaci v hmotném světě. Dále jsou různé idealističtější proudy filozofie až k náboženskému smýšlení, které uvažuje existenci nesmrtelné duše jako základu živé bytosti.

Pokusím se zde krátce a jednoduše přiblížit vznik onoho názoru náboženského, protože názory filozofické jsou jednak zpracované v mnoha obsáhlých publikacích a jednak jsou různými stupni mezi názorným materialismem na straně jedné a tajemným náboženským idealismem na straně druhé.

Hlavní smysl této práce je upozornit na opomíjené a většinou neznámé jevy, které však zcela zásadně ovlivňují kvalitu života lidských bytostí. Pokusím se zde naprosto logicky vysvětlit vše, co se označuje za tajemné, mystické a magické. Nicméně logikou nelze vysvětlit to, co leží mimo schopnosti naší mysli a představ, které se v ní vytvářejí. Nelze popsat pocity při dosažení osvobození, stejně jako stavy

doprovázející zastavení toku myšlenek – sámadhi. To jsou nepopsatelné vnitřní prožitky, které nemají v objektivním vnějším světě srovnání.

Tento celý text se zabývá zkoumáním vnitřních subjektivních prožitků, nikoli vnějším objektivním pohledem. To však neznamená, že by byl pro čtenáře nezajímavý, ba právě naopak. Každý člověk žije ve vlastním světě subjektivních názorů, které si vytvořil z objektivních pozorování. Zákony objektivního světa jsou velice dobře zpracovány, ale zákony subjektivního zpracovávání a prožívání jsou na okraji zájmu, protože se jedná o badatelsky nesnadno zkoumatelnou oblast. Pokud jsou zkoumány, tak jen na základě komerční sféry, která zcela jistě nehledá způsoby prožití šťastného života. Ani moderní lékařská věda není schopna nalézt příčinu duševních obtíží a jako celá naše medicína neléčí příčiny nemocí, ale jen jejich příznaky nebo důsledky. Naštěstí v minulosti byly doby, kdy se i tomuto oboru věnovala patřičná péče a unikátní výsledky bádání dávných i současných mudrců jsou nám k dispozici.

(52477)

Základní omyly vnímání a prožívání světa

"Všeprostupujícího ducha se nedotkne hřích ani dobrý skutek, ať jej vykonal kdokoli. Pokud je poznání bytostí zastřeno nevědomostí, tak jsou tyto bytosti zmatené iluzí."
Bhagavadgíta 5.15.

Tato kapitola uvede nejzákladnější jevy, které nejsou při zkoumání světa uvažovány. Tyto jevy nejsou moderními vědami popsány a jejich existenci připomínají pouze náboženské systémy. Mnoho náboženství však logický popis těchto jevů ztratilo ve složitém systému předpisů a rituálů. Pouze indický hinduismus nikdy neztratil kontinuitu a stále je schopen nejenom upozornit na tyto jevy, ale navíc i na jejich důsledky na kvalitu lidského života a dokonce nabízí i způsoby a metody odstranění problémů myslí pocházejících z těchto jevů.

1. omyl – Prožívaný svět je skutečný

"Celá duchovní cesta se odehrává pouze v naší mysli." Šrí Ramana Maharši

Při hledání se všechny obory lidské vzdělanosti zaobírají pouze tím, co vnímají lidské smysly. Pokud však chceme osobně získat co nejvyšší přesnost zkoumání světa, potom musíme dojít až ke zdroji všeho, až ke své mysli. Ptám-li se: "Jaký je svět?", potom nejprve musím odpovědět na otázku: "Kdo jsem a jak svět vnímám?" Nejprve musím jasně zkoumat to, co vlastně zkoumám.

Je svět, tak jak ho prožívám, skutečný? Co o něm vím? Okolní svět vidím (oči vnímají světelné záření), slyším (uši vnímají zvukové vlny plynného prostředí), cítím (nos vnímá chemické vlastnosti plynného

okolí), chutnám (ústa vnímají chemické složení přijímané potravy), hmatám (různé tlakové a teplotní senzory vnímají existenci pevných předmětů, kapalin a plynů), dále vnímám vnitřní informace těla (bolesti, hlad a další příjemné i nepříjemné vzruchy). Z těchto vjemů se v mysli sestaví představa světa. V mysli se vytvoří představa trojrozměrného prostoru a do něj jsou vjemy umístěny. V mysli tedy není zkoumán svět, ale jen jeho obraz sestavený z těchto jednotlivých smyslových vjemů. Kromě smyslů však zkoumající inteligence nemá žádný jiný důkaz o správnosti této představy poskládané ze smyslových vjemů.

Mysl zpracovává částečně vědomě, ale převážně nevědomě, milióny informací – myšlenek. Jednu chvíli je v představě hlavní jedna informace, po chvíli se do popředí dostává informace jiná a původní informace se v pozadí ukládá do paměti. Jakákoli informace, jakákoli myšlenka je vždy jen součástí obrazu, určitým detailem, ze kterých se výsledná představa skládá. Neexistuje žádný důkaz, že představa koresponduje s nějakým vnějším světem. Zároveň však neexistuje žádný důkaz, že vnější svět není. To důležité, co z této úvahy vychází, je poznání, že mimo představu obsahující obraz světa není pro zkoumající bytost nic jistého a i přesnost a důvěryhodnost této představy je velice nejistá.

Tato úvaha snad názorně osvětlila, že to, co běžně považujeme za skutečnost, je jen obraz světa. Zde odhalujeme první chybu v předpokladech. Při zkoumání předpokládáme, že zkoumáme svět, ale každý musí připustit, že to, co zkoumá, není svět, ale představa vzniklá v mysli. A nyní je nutno se skutečně zamyslet. Co je nutno nejdříve zkoumat, obraz světa a nebo raději fungování mysli? Není pozorovaný a prožívaný obraz světa závislý na fungování mysli více, než si dokážeme připustit?

2. omyl – Já jsem tělo.